

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 195.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939157552.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

»Saa dræb mig, eller jeg gjør det selv!« udbrød hun vildt. »Naar du vil opoffre mig for den usle Verdensære, der bevares med Livets og Kjærlighedens Forlis, saa har jeg elsket en Træl og ingen fri Mand - saa Viggo vil jeg tro at jeg er en vanæret Pige! Saa forstaaer jeg den Forbandelse der har fulgt min Kjærlighed - thi den var uværdig!« Hun vilde rive sig løs, men Viggo trykkede hende fastere op til sig og sagde langsomt og bestemt: »Du maa erindre at jeg har beholdt et ganske andet Indtryk fra vor Barndom, end det, der har havt en saa afgjørende Indflydelse paa *din* Udvikling. Det var ikke feigt Hensyn til Verdens Dom eller Forbittrelse over en Skjændsel, der kun existerede i andres Tanker, som dengang bragte mig til at tage min Moders Partie - det var en urokkelig Bevidsthed om Familiebaandets Ukrænkelighed, og en dyb Følelse for den Forbandelse, som følger ethvert Brud paa de naturligste og nærmeste Forhold - den har fulgt mig gennem hele mit Liv, som en Arv fra Hjemmet. Det var denne Følelse der drev mig til at søge dig, min Søster, som nu under de Forhold hvori du var opvoxet, kunde trænge til en Broders Beskyttelse, ikke alene for den vanskelige Stillings Skyld hvori du tilligemed din Stedmoder stod til dine Omgivelser, men for den farlige Retning, din Aandsudvikling næsten 196 *maatte* have taget. Jeg kom for at beskytte dig mod Farer, som du i din Uerfarenhed ikke kunde ane - for at stille mig som et Skjold mellem dig og Verden - og mellem dig og den Yderlighed, de Grundsætninger, du havde lært at beundre, saa let fører et varmt og ungdommeligt Hjerte til«. - Viggo trak Veiret dybt, og vedblev hurtigere og i lidenskabeligere Bevægelse: »Jeg kom, og fandt jo paa en Maade hvad jeg havde ventet - men dog, hvor vidt forskjelligt fra alt hvad jeg havde tænkt og drømt om, var ikke denne Virkelighed! Jeg blev den Modtagende, du den Givende - det var dig, der veiledede mig i den ny Verden hvori jeg var henflyttet - jeg fulgte blindt! Jeg glemte det Farlige i din usædvanlige Aandsretning for det Skjønne - jeg lod mig henrive - og Følgen blev - at jeg forelskede mig i min Søster. Da vaagnede jeg af Drømmen, og rev mig løs. Jeg var kommet for at beskytte dig imod Verden - jeg reiste for at beskytte dig imod mig selv! Og naar jeg nu har seet dig lide og kjæmpe for en Kjærlighed, som din Udvikling, din Natur, din Uskyldighed hindrer dig i at see i det rette Lys - og kjæmpet *imod* dig, skjøndt jeg vidste at dette Nederlag vilde blive din Død, da er det ikke Hensyn til Verdens Dom, eller til min egen Ære der har opretholdt mig i en saa græsselig unaturlig Strid, men alene den Bevidsthed at du selv vil forbande mig, naar du engang faaer at vide for hvilken Priis din Seir er kjøbt!«